

නවමො පාඨො

අඛගුලිමාලො

පුබ්බෙ ජම්බුදීපෙ අභිංසකො නාම කුමාරො විහාසි. සො සිප්පං උගගණ්හිකුං ආචරියගෙනං අගමි. සො කුමාරො තදා තසමිං පාපකෙහි සිසෙසහි සද්ධිං විසසසි. තෙ සිසසා ආචරියං පිසුණාවාවං අවොචුං. ආචරියො'පි තසස අභිංසකකුමාරසස කුජ්ඣධි. ගරුපුජාය අඛගුලිමාලං පුජෙතුං අභිංසකකුමාරං ආණාපෙසි. සො කුමාරො අට්ඨිං ගන්තවා මනුසෙස මාරන්තා අඛගුලියො ජ්ජදිතවා මාලං කන්තා ධාරෙති. තං මාලං නිසසාය සො 'අඛගුලිමාලොති' පඤ්ඤාසි. සො අතීච රුද්දො වොරොති සකලජම්බුදීපෙ පාකටො අහොසි.

(පාලි රචනා 1)

පදමාලාව

ජම්බුදීපෙ	-	දඹදිව
සිප්පං	-	ශිල්ප
උගගණ්හිකුං	-	ඉගෙන ගන්නට
ආචරියගෙනං	-	ගුරු ගෙදරට
පාපකෙහි සිසෙසහි	-	පවිටු ශිෂ්‍යයන් සමඟ
විසසසි	-	හිතවත් විය
පිසුණාවාවා	-	කේලාමි
කුජ්ඣධි	-	කිපුණේය
ආණාපෙසි	-	අණ කළේය

අටවිං	-	කැලයට
අඩගුලියො	-	ඇඟිලි
ධාරෙති	-	දරයි
නිසසාය	-	නිසා
පඤ්ඤායි	-	ප්‍රකට විය
රුද්දො	-	රෝද
සකල	-	සියලු
පාකටො	-	ප්‍රකට

අභ්‍යාස

කො නාම - කිනම්   කුහිං - කොහි   කෙහි - කවුරුන් සමග
 කෙ   - කවරහු   කසස - කවරෙකුට   කිං - කුමක්
 කිං නිසසාය- කුමක් නිසා

1. 'අඩගුලිමාලො' ඡේදය සිංහලට නගන්න.
2. පහත දැක්වෙන ප්‍රශ්නවලට පාලියෙන් පිළිතුරු සපයන්න.

උදා: අහිංසකො නාම කුමාරො කුහිං විභාසි?
 අහිංසකො නාම කුමාරො ජමබ්බදීපෙ විභාසි

- i. ජමබ්බදීපෙ කො නාම කුමාරො විභාසි?
- ii. සො උගගණ්ඨිකුං කුහිං අගමී?
- iii. සො කෙහි විසසසි?
- iv. කෙ කසස පිසුණාවාවං අවොචුං?
- v. ආවරියො කිං කාතුං කුමාරං ආණාපෙසි?
- vi. සො කුහිං ගන්තො මනුසෙස මාරෙසි?
- vii. සො මනුසෙස මාරෙතො කිං අකාසි?
- viii. කිං නිසසාය සො අඩගුලිමාලොති පඤ්ඤායි?

ආබ්‍යාතපද

මේ වන විට ඔබ ව්‍යතමානා, භවිසසනති, අජ්ජනනී හා පඤ්චමී ආබ්‍යාත විභක්ති පිළිබඳ සාමාන්‍ය දැනීමක් ලබා ඇති අතර මතකයෙන් ඒ ඒ ආබ්‍යාත විභක්ති වර්තගා ලිවීමට හැකියාවක් ලබා ඇත. මෙම පාඩමේ

දී ආධ්‍යාත පද නිවැරදි ව භාවිත කරන්නේ කෙසේදැයි උගනිමු. ආධ්‍යාත පදයක කාල හේදයක්, පුරුෂ හේදයක් හා වචන හේදයක් දක්නට ලැබෙයි. ඒ ඒ ආධ්‍යාතපද සඳහා ඒ ඒ පුරුෂයට අදාළ උක්ත පද ද වෙයි. පහත දැක්වෙන වගුව බලන්න.

පුරිස	ඒකවචන	බහුවචන
පද්ම	සො	තෙ
මජ්ඣම	තං	තුමෙහ
උත්තම	අහං	මයං

සො, සා, තං, පුරිසො, කඤ්ඤා, ඵලං, සොමපාලො, ආචරියො, ලතා, හිකඤ්ඤා ආදිය පද්මපුරිස ඒකවචනයේත්, තෙ, තා, තායො, තානි, පුරිසා, කඤ්ඤායො, ඵලානි, ආචරියා, ලතායො, හිකඤ්ඤා ආදිය පද්මපුරිස බහුවචනයේත් උක්ත පද ලෙස යෙදේ.

තං යන පදය මජ්ඣමපුරිස ඒකවචනයේත් තුමෙහ යන පදය මජ්ඣමපුරිස බහුවචනයේත් යෙදේ.

අහං යන පදය උත්තමපුරිස ඒකවචනයේත් මයං යන පදය උත්තමපුරිස බහුවචනයේත් යෙදේ.

ආධ්‍යාත පදයක වචන හේදය, පුරුෂ හේදය මෙන් ම කාල හේදයක් ද තිබේ. ආධ්‍යාත පදය වෙනස් කිරීමෙන් එහි කාලය දැක්විය හැකි ය. පහත වාක්‍ය දෙස බලන්න.

1. මනුසෙසා ගාමං ගච්ඡති.	(මිනිසා ගමට යයි.)
2. කසසකා බෙතතං කසනති.	(ගොවියෝ කෙත සීසාත්.)
3. තං පොඤ්ඤං පද්මසි.	(නුඹ පොත පාඩම් කරහි.)
4. තුමෙහ ඔදනං පචචං.	(නුඹලා බත පිසනු.)
5. අහං සිප්පං උගගණ්හාමි.	(මම ශිල්ප උගනිමි.)
6. මයං රූපානි පසසාම.	(අපි රූප බලමු.)

ඉහත වාක්‍යවල ආබ්‍යාන පද වර්තමානකාලිකය. එම ආබ්‍යාන පද මහවිසසනති ආබ්‍යානයෙන් යෙදූ විට අනාගතකාලික වේ.

1.	මනුසෙසා ගාමං ගව්ඡ්ඡසති.	(මිනිසා ගමට යන්නේය.)
2.	කසසකා ඛෙතනං කසිසසනති.	(ගොවියෝ කෙත සිසාන්තාහ.)
3.	ඤ්ඤං පොඤ්ඤං පඨිසසසි.	(නුඹ පොත පාඩම් කරන්නෙහි.)
4.	කුමෙහ ඔදනං පච්ඡසප්.	(නුඹලා බත පිසන්නෙහු.)
5.	අහං සිප්පං උගගණ්ඨසසාමි.	(මම ශිල්ප ඉගෙන ගන්නෙමි.)
6.	මයං රුපානි පසසිසසාම.	(අපි රූප බලන්නෙමු.)

එම ආබ්‍යාන පද අර්ඡනනී ආබ්‍යානයෙන් යෙදූ විට වාක්‍ය අතීතකාලික වන බව පහත නිදසුන් බැලීමෙන් ඔබට වැටහෙනු ඇත.

1.	මනුසෙසා ගාමං ගව්ඡ්.	(මිනිසා ගමට ගියේය.)
2.	කසසකා ඛෙතනං කසිංසු.	(ගොවියෝ කෙත වැපිරූහ.)
3.	ඤ්ඤං පොඤ්ඤං අපඨො.	(නුඹ පොත පාඩම් කළෙහි.)
4.	කුමෙහ ඔදනං අපච්ඡප්.	(නුඹලා බත පිසුවෙහු.)
5.	අහං සිප්පං අඋගගණ්ඨං.	(මම ශිල්ප ඉගෙන උගත්තෙමි.)
6.	මයං රුපානි පසසිමහ.	(අපි රූප බැලුවෙමු.)

පඤ්චමී ආබ්‍යාන පද යෙදීමෙන් එම වාක්‍ය ආශීර්වාද හෝ විධික්‍රියා සහිත වාක්‍ය බවට පත් වේ.

1.	මනුසෙසා ගාමං ගව්ඡ්කු.	(මිනිසා ගමට යේවා.)
2.	කසසකා ඛෙතනං කසනකු.	(ගොවියෝ කෙත වපුරන්නවා.)
3.	ඤ්ඤං පොඤ්ඤං පඨ/පඨාහි.	(නුඹ පොත පාඩම් කරාවා.)
4.	කුමෙහ ඔදනං පචථ.	(නුඹලා බත පිසනුවා.)
5.	අහං සිප්පං උගගණ්ඨාමි.	(මම ශිල්ප උගනිමි.)
6.	මයං රුපානි පසසාම.	(අපි රූප බලමු.)

අන්‍යාස

1. නිවැරදි අඛ්‍යාත පදය යොදා පහත වාක්‍ය පිටපත් කරන්න.

- i. අහං මඤ්ඤං පුත්තස්ස අස්සං අදදිං / අදදිමහ.
- ii. ක්‍රිං අමහාකං ගාමං ගච්ඡති / ගච්ඡසි.
- iii. පුත්තා ගිරිං ආරුහි / ආරුහිංසු.
- iv. තුමෙහ වාණිජස්ස අපෙ කිණිස්සථ / කිණිස්සසි.
- v. මයං භූපතීනො අපෙ විකකිණන්ති / විකකිණිමහ.
- vi. කචයො කපීනං ආහාරං දදන්ති / දදාති.
- vii. මයං ගිරිමහා වන්දං පසසිමහ / පසසිං.
- viii. ක්‍රිං අතිථීනො ආහාරං දදො / දදාති.
- ix. සො දීපමහි විවරති / අවරිං.
- x. සුන්ධො ගාමං ධාවිස්සති / ධාවිස්සන්ති.

2. පහත දැක්වෙන වගුව සම්පූර්ණ කරන්න.

ධාතුව	වක්‍රමානා	භවිස්සන්ති	අජ්ජන්ති	පඤ්චමී
√භූජ	භුඤ්ජති			
√චර		චරිස්සති		
√කර				
√හර	හරථ		හරිංසු	
√කීළ	කීළති			

3. පහත දැක්වෙන වාක්‍ය අතීතකාලයට හරවා ලියන්න.

- i. පුත්තො ධම්මං උග්ගණ්හාති.
- ii. චොරා අසෙස ගණන්ති.
- iii. දාසා මිත්තානං සුන්ධො හරන්ති.
- iv. චොරො ගොණං චොරෙති.
- v. අහං මෙත්තං භාවෙමී.

4. පහත දැක්වෙන වාක්‍ය අනාගත කාලයට හරවා ලියන්න.

- i. කම්මකාරා දීපෙ ජාලෙනති.
- ii. සීහා මීගෙ මාරෙනති.
- iii. මයං බුද්ධස්ස ධම්මං සුඤ්ඤාම.
- iv. තුමෙහ බුද්ධස්ස ධම්මං සුඤ්ඤාථ.
- v. මයං වාණිජස්ස මඤ්චං පසසාම.

5. පඤ්චමී ආබ්‍යාතය යෙදුණු පාලි පාඨ දහයක් සොයා ලියන්න.

6. පහත දැක්වෙන ආබ්‍යාත පද යොදා ගනිමින් දී ඇති නිදසුන අනුව වගුව සම්පූර්ණ කරන්න.

ආබ්‍යාත පදය	ආබ්‍යාත විභක්තිය	පුරුෂය	වචනය	සිංහල අර්ථය
1. කිණනති	වතනමානා	පඨමපුරිස	බහුවචන	මිලදී ගනිත්
2. තිට්ඨතු				
3. වසිස්සති				
4. වදථ				
5. ගච්ඡංසු				
6. වොරෙසුං				
7. ගණ්හිස්සථ				
8. අකිණො				
9. සමාදියාමී				
10. අපචී				

7. පහත දැක්වෙන වාක්‍ය සිංහලට නගන්න.

- i. දාරකො යාවකස්ස ව්ඤ්ඤා දෙති.
- ii. අසසා වෙගෙන මගෙහ ධාවිංසු.
- iii. තුමෙහ සීප්පං උග්ගණ්හිතුං ආවරියං නමස්සථ.
- iv. ආකාසෙ විභවගමා වරනති.

- v. අභිගුලිමාලො මනුසෙස මාරෙකවා සතතං පාපං ආකාසී.
- vi. තුමෙහ ආකාසෙ සුරියං පසසථ.
- vii. අහං ගරුපුජාය පොතථකං කිණාමි.
- viii. ගාමණී නාම රාජකුමාරො 'වීරො'ති පඤ්ඤායී.
- ix. මයං පිසුණාවාවං වා ඵරුසාවාවං න වදාම.
- x. භික්ඛවො උපාසකානං ධම්මං දෙසෙසුං.

8. පහත දැක්වෙන වාක්‍ය පාලියට නගන්න.

- i. ඇතා කැලයේ වාසය කරයි.
- ii. මම අතින් පහනක් ගන්නෙමි.
- iii. ඔහු මිතුරන් සමග පාසලට යන්නේය.
- iv. නුඹ ගමට ගියෙහි.
- v. මම පාසලට ගොස් ශිල්ප උගත්තෙමි.

හජේථ මිතො කලාණෙ, හජේථ පුරිසුතතමෙ

කලාණ මිත්‍රයන් හා උතුම් පුද්ගලයන් ඇසුරු කරන්න.
 (ධම්මපදපාළි, පණ්ඩිතවග්ග, 3 ගාථාව)